

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 52**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste.

Jag fick icke Gleidenstern förrän i allmåndags och ännu har jag icke läst ut den. Inte heller är jag riktigt färdig med mitt anmärkande. Jag tror nog att jag är mycket mer nöjd än du.

För det första har jag icke haft tillräff. Jag himmer vänt och jämt att tyckas att en natt är lång, så slutar den, men det skedde vad som skedd komma härnäst, och jag tycker att stilen är lätt smut vad den brukar vara. Jag tycker verkligen, att boken är mycket bättre än vad jag trodde efter den förskräckliga Annliet Tellins.

Han har också lagt band på sig så här vida, att han icke låter några personer säga så många tungjort djupsinniga saker, som han brukar. Och hans lärdomar äro icke tomma utan ganska snoda och välbetänkta. Han är litet hjärtligare och varmare själar än han brukar, och så har fantasierne kommit lätt till honom. Han har verkligen varit inspirerad. Om han hade arbetat ännu ett år, så hade boken blivit något ytterligare framstående.

Vad barn skola tycka kan jag knappast säga, nog är det bäst, att de få läsa en riktig historia först, och det var kanske icke just meningen, utan snarast att detta skulle bli en förberedelse till historien. För deras skull hade jag ju gärna önskat något sammanhang, en släktsöken närmare i Fältkären hade väl varit det enklaste och naturligaste, eller att skulle han i långt högre grad ha låtit Svenige vara hjälten. Jag vet icke om man lär någon vidare fosterlands kärlek ur denna bok. Att landets ^{stämman} har haft många pittoreska äventyr, det lär man, men förstår man folkets strid och strävande. För man höglätning, respekt medlidande med den, som går på före oss. Det vet jag icke. Det är den vanliga beivringen på bakgrund naturligtvis. Det här du alldeles rätt i.

Stress jag förtärlig Reducerar något som mästare på och jag
Jag minner jag att förm till Musesällskapet, men jag
och jag tycker huvudsaken är, är detta att han har gjort någonting
av historien riktigt bra. Det är väl ungefär de, som du
sade, som är bra, men dessa är knappast helgjutna de
heller. Sköldmän innehåller några saker, men läsrykten
den ^{vi håller} skulle den verka förvittat som Anuliat. Den förte
tyckte jag var dålig. Den skulle ha innehållit någonting mycket
roligare saker. I början ska skulle ju folket ha upptäckt
någon verktyg och grundat sina seder. Detta var ju en
fantastiskställning utom något mål. Det är det mest
färdelade kapitlet av alla. De göra ju intet annat än offer.
Varje berättelse i leken skulle ha varit ett helt konstverk
eller också kunde det lika gärna ha varit sant. Tänk
nu hur bra kapitlet om Birka börjar, det är ju sant
och riktigt, bara satta i scen, men tänk ett sådant tvärt
slut. Det tarvligaste man kan tänka sig.

Falkungarna är alltid dåliga.

Jag tror verkligen inte, att han har något historiskt sinne.
Han är poet, lyriker. Det är en bebrävelse att han
skall skriva historiska prosa.

Men ändå, jag har inte haft tillräckligt, det får jag
näga. Det är en mycket stor rikedom på scener av
olika slag och det finns mycket mycket mer poesi i
dessa bok än i någon annan Karolineria.

Men det är mycket svårt för barn att vara utom
sammanslag

Tack för ditt glada brev, det var riktigt roligt. Jag
håller på att bli melankoliker till följd av Teggarens
Om det bara vare obekanta ginge det väl an, men
det är bekanta, släktingar, gamla elever. Det är gränsöst-
Dessutom får jag varje dag korter med en 10 brev. Jag arbetar
i mitt arbetsrum, men jag kan inte se någon ända på Pri-
maide. I dag har jag fått meddelande att jag har blivit
hederledamot av Bärenbergs nation i Lund. Det har gossarna
velat ge mig som erkänning för Nobel. Det var ju så enkelt.